

(המשך מעמוד 27)

יש גברים בלתי-אישיים.

מה זאת אומרת, גברים בלתי-אישיים? בלתי-אישיים, משמע "כל גבר". לא גבר מסוים, עם דמות אומללת. הן סתם מרחפות במקור מות אחרים.

לרחף זה גם סוג של סבל.

האם האנשים האלה סובלים, לדעתך, בתמונות שלך?

לא, אני לא רואה אותם סובלים. זה מומנט מן החיים שלהם. זה לא הכל. אבל זה המומנט שנמצא בציור.

אולי הם נמצאים בטריפ?

כולנו בטריפ. לאיזה טריפ אתה מתכוון? אני לא אהבתי את הסלאנג הזה.

אולי הם נמצאים — בשעה שאת מציירת אותם — בחשפעת אל-אסדי, למשל? אולי הם עדי שיום משהו, אבל עומדים מעל לזה, ובעצם לא נמצאים בתוך הגופות שלהם המודרניות על הכר. זוהי כדיוק ההרגשה שאפשר להיתפס לה כשרואים את התמונות.

למה לקרוא לזה אל-אסדי? האל-אסדי לא מכניס לבן-אדם דברים שאין בו. אותם דברים שאנשים חשים באל-אסדי יכולים לחוש אנשים שלא באל-אסדי. זה הכל עניין של מצב התודעה.

כן, אבל באי-אסדי האדם איכשהו מנותק מעצמו, או שהוא נמצא מעל לעצמו ומסתכל בעצמו מבחוץ. וזה מה שיש בכמה מן התמונות שלך, בייחוד בתמונות הארוטיות.

אני מקבלת שיש הרגשה של ניתוק.

איך הגעת לזה?

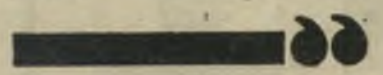
אין לי סימני-דרך. אני לא יכולה לענות על זה.

„אנחנו רואים

מתוך עצמנו”

יש כמה תמונות ארוטיות שבהן הנשים נראות כאילו נקחו מחלום אירוטי גברי. הן לבושות כמו בתמונות פורנוגרפיות עתיקות — חזיות, ביריות וגרביים. איך זה בא לך?

אל תשכח שאת הבריות החזיות לובשות הנשים כדי למשוך את הגבר. זה אמצעי

אין פעם לצייר זוג במצב של אישגל, כשהם מאושרים

שהאשה משתמשת בו על מנת לגרות את הגבר. זה מצידה.

אבל אתי הרי לא ציירת את התמונות כדי לגרות גבר. למה את ציירת כך?

זה אסתטי. זה מתאים. זה נראה לי מתאים להליבש את האשה בתמונה כסה.

יש תמונה של אשה גדודה — גם היא בלונדית ובעלת רגלי ליים ארוכות — ההולכת על ארבע, וגבר קטן רוכב עליה. מה זה מכבא אצך? שיחרור האשה?

זה היה מאד באיפנה לענות על זה בחיוב, אבל במציאות זה מישחק-ילדים. כך היינו משחקים בתור ילדים.

אבל זה לא ילדים. האשה מבוגרת והגבר מבוגר. מה זה ארבע מר?

כראות עיני המסתכל. מה שרוצים לי ראות בזה.

יש תמונה של גבר ואשה היושבים זה בצד זה, ומחזיקים של שניהם יוצאים צינורות מלאים דם. ויש תמונה של אשה שחצורה שלה נפתח, כמו עטיפה של חבית לזה, ומתגלים קרביה. מה זה ארבע מר לך?

זה צריך להגיד לצופים. לא לי. אני את הרומן עם התמונה כבר גמרתי.

אני לא שואל על הציורים.

היי הנישואין - זה פורים תמיד!

אני שואל עדיין. מה זה פורק אצך לך? לאיזה רבדים של תת-הכרה זה מגיע?

לכל אדם יש שפה של סמלים משלו. מה שמסמל בשבילי אדם, מסמל דבר אחר לגמרי בשביל השני. מה שהתמונות אומרות לי, זה יכול להגיד משהו אחר לגמרי למישהו אחר. בציור, כמו בכל דבר אחר, אנחנו רואים מתוך עצמנו.

פעם הרגשתי נורא טוב, והתיאור שנתתי להרגשה נראה לאדם אחר כדבר מבעית.

בתערוכה בולטות שתי תמונות שהן שונות לחלוטין מכל הדי אחרות. אלה הם שני הפורטרטים טים. אין לי ספק שאחד מהם הוא חנוך לווי, שנישאת לו לפני כשנה. בתמונה זו, שמתי במיוחד לב לעיניים.

יש לו עיניים משגעות.

התמונה השנייה נראית לי כפורטרט של עידו מיסניצקי, שיהיה כעך הקורם, ושנפץ במידות מת יום-כיפורים. בעיני, זוהי תמונה החזקה ביותר בתערוכה כולה. יש לאיש מין עיניים-פאים, הרודפות אחריו, וגם מין הכעה של תמיחה אינסופית, פלואה נרי עשת. מתי ציירת תמונה זו?

אחרי המלחמה.

החלטת לצייר אותו?

לא. ציירתי איש, ויצא הוא.

מעניין שיש בתערוכה תמונה אחרת, לא פורטרט של מישהו מסוים, תמונה של אשה שלשני צדדיה יונים ורדות. היה נדמה לי שיש מין דימוין מוזר בין תמונה זו ובין הפורטרט של עידו. מתי זה צויר?

לפני המלחמה. אדם שאתה חי במחיי צתו, אתה מושפע ממנו. מהנזכחות שלו. כך שאם הרמות של עידו חדרה לתוך תמונתו, זה לא היה באופן מודע.

יש לך עוד פורטרטים של אנשי שים חיים, שאת מכירה?

לא. אלה הם היחידים.

למה? אין לך חשק לצייר פורטרטים?

לא. מישהו שאני מרגישה אותו, אני יכולה לצייר אותו. אחרת לא. מתי התחלת לצייר?

ב-1971.

בזמן שחיית עם עידו. איך זה בא לך, בגיל 21?

קנו לי צבעים.

כן, אבל איך בא לך שאת רוצה לצייר?

תמיד בא לי. ציירתי גם בתור ילדה. הפסקתי, והמשכתי בגיל 21.

יש כאן הרבה דברים שלא נאמרו על ידך. למה?

למה שזה בשביל העיתון.

נאוהה כורש ביקשה שלא לפרסם בכתבה זו את תצלומי שני הפורטרטים.

ob.

הטמפון הקטן שכבש את העולם

(1,400,000,000 טמפוני o.b. נמכרו בשנה שעברה ב-106 ארצות)

היי חושפיה עם או-ב

טמפון o.b. הטמפון הקטן, הנוח והבטוח ביותר בעולם נותן לך הרגשה משתחררת וחופשית. תוכלי ללבוש מכנסיים קצרים והדוקים או ביקיני. תוכלי לרקוד, לטייל, לטבול באמבט ולרחוץ בים בבטחון מלא.

אחר o.b. כושר סביבה הטוב בעולם מבטיח אטימה הוחלטת

לטמפון o.b. העשוי צמר גפן כבוש כושר ספיגה שאין לאף טמפון. לעומת טמפונים אחרים המתארכים עם הספיגה, טמפון o.b. מתרחב עם הספיגה ולכן, ככל שהוא סופג יותר כך הוא סוגר טוב יותר את פתח הנרתיק ומונע כל תווה או דליפה. (טבלי טמפון בכוס מים ותיווכחי בכשר הספיגה המצויין שלו).

טמפון o.b. חוסך יום במחזור ומונע ריח רע

טמפון o.b. סופג את הדם מיד עם צאתו מן הרהם לכן, הוא חוסך לך יום במחזור החודשי כיוון שבאופן טבעי, עושה הדם את דרכו החוצה במשך 24 שעות. האטימה המחלטת של הטמפון o.b. מונעת היווצרות ריח רע הנגרם כתוצאה מנגע הדם עם האוויר.

טמפון o.b. נוח ביותר לשהוש

טמפון o.b. קטן משפתו ולכן קל ונוח לשאתו בארנק. טמפון o.b. נכנס לתוך גופך בקלות תוך שניות בעזרת אצבע — הנשארת נקייה! ללא כל אביזרי עזר שיש צורך להפטר מהם לאחר השמוש.

טמפון o.b. מתאים לחבנה האנומית הפנימי

טמפון o.b. תוכנן ופותח ע"י צוות גינקולוגים מומחים, כך שיכנס עמוק לתוך הנרתיק לאיזור בו אין עצבים רגישים הגורמים לכאב, או אי נוחות.

הנכסה נכחה והנכסה לא נכחה לא מסוכן עומק

Advertisement for o.b. tampons with a starburst graphic and the word 'חדש' (New) in a starburst.

o.b. 3-3 דרגות טמינה

נורמל — למרבית הנשים, מיני — לנערות, לבלות ולנערות צעירות. עם o.b. מיני אין כל חשש לפגיעה בקרום הבתולים, כיוון שהוא כה קטן ונכנס בדיוק לפתח בקרום דרכו עובר הדם. (במקרה של כאב קל בשמוש הראשון, יש לדחות השמוש ב-3-4 חודשים).